

UKE 11: Å be som en troende

Dette opplegget tar utgangspunkt i Jon Arild Israelsen sin preken 8. mars 2026 med tittelen «Å be som en troende». Klikk på bildet til venstre for følgeark.

Preken ligger ute som [lydfil her](#).

Spørsmål til samtalen 11. mars

1. Har du hatt opplevelser der bare ropet / den stille nøden var alt du klarte å be?
2. Har du hatt opplevelsen av å lære å kjenne Gud bedre / høre hans stemme i bønn?
3. Har du et vitnesbyrd om en gang du opplevde at en samtale ble som en bønn til Gud?

Innledning:

Tro er tillit til Gud. Guds kjærlighet åpenbart i våre liv inviterer til nærhet med Gud. I Paulus sine bønner i Efeserbrevets 1. og 3. kapittel ber Paulus ut det som er våre muligheter i bønner, kjennskap til, og nærvær med Gud. Men alt starter med Jesus – at vi ved troen er kommet «i Ham» er det store mysteriet, Jesus har gitt oss fri adgang til Gud.

Ef. 1,3

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.

1. Bønnen som alle ber – troende og ikke-troende

Nesten alle mennesker ber iblant. Jesus har gitt oss et bønneledd i Fadervår som er en inngang til bønn for alle: «Gi oss i da vårt daglige brød...» Vi trenger alle dette enkle ropet til Gud. Men for mange kan dette ropet være rettet mot en fjern og upersonlig Gud.

2. Nærvær og nærmere kjennskap til Gud i bønn

Paulus ber i Ef. 1,15-23 og 3,14-21 – ikke til en fjern og upersonlig Gud, men til en nærværende Far som vil la oss bli bedre og bedre kjent med Ham. Les gjerne disse tekstene litt sakte, med ettertanke.

3. Samtale med hverandre som bønn

Malaki 3,16 *Da talte de med hverandre, de som frykter Herren. Og Herren lyttet og hørte det. For hans åsyn ble det skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og høyakter hans navn.*

Til smågruppene er dette verset fra Malaki nesten den viktigste forståelsen vi kan tilegne oss, samtale er bønn. Det som snakkes om i smågrupper kan komme over i dimensjon der man opplever at det flyter oppbyggelse og tro i samtalen. Da er samtalen blitt til bønn – og Gud er med, i den grad at Han skriver minnebok fra samtalen.

1. Joh. 4,9 *Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart iblant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham.*